

**NORSK
UNGDOM
BER DEG
STEMME
NEI!**

Folkeavstemningen 24. og 25. september angår alle som bor i Norge — enten de har stemmerett eller ikke. Et medlemskap i EF vil føre med seg grunnleggende endringer i våre levekår og muligheter til å øve innflytelse på dem.

Særlig betyr EF-avgjørelsen meget for oss unge, fordi den får følger for hele vårt voksne liv.

Vi som er unge i dag, har fått en bedre start enn ungdom før oss når det gjelder økonomi og utdanning. Men vi er også stilt overfor nye og alvorlige problemer — i en verden preget av nød, urett og rovdrift på naturen.

Sterke pengeinteresser søker å presse på oss en livsstil vi ikke øns-

ker: et overdrevet forbruk, misbruk av rusgifter osv. Vi opplever økende rotløshet og maktesløshet overfor de krefter som styrer utviklingen.

Derfor vil vi ikke gi fra oss virkemidler vi har. Det er også nødvendig å ta i bruk nye og mer aktive former for styring av samfunnsutviklingen.

Medlemskap i EF betyr at vi gir fra oss nasjonal selvråderett — og at vi gjør det for alltid. EF skal bli en politisk og økonomisk union. Blir vi først medlemmer, er det for sent å protestere når viktige bestemmelser om indre norske forhold treffes i EF-organene — mot våre ønsker. Vi kan ikke melde oss ut igjen.

Arbeidernes Ungdomsfylking
Kommunistisk Ungdom
Kristelig Folkepartis ungdom

EF's tre friheter heter: fri kapitalbevegelse, «fritt» arbeidsmarked og lik etableringsrett. Dette er bare friheter for dem som har makt for før. For lønnstakere, småbrukere, fiskere og mindre, selvstendige næringsdrivende betyr de bare økt ufrihet og dirigering etter storkonsernernes ønsker og behov. Det internasjonale samarbeidet må utvikles i samsvar med disse brede folkegrupperes interesser.

Det er store skjevheter i vårt eget samfunnssystem. Men vi har det ennå i vår makt å rette dem opp. I EF vil vi bli prisgitt et mer ubønnhørlig system, som vil prege alle sider av samfunnet:

— i dagliglivet vil vi måtte betale høyere matvarepriser, høyere

lånerenter og høyere husleier. Utslagene vil særlig ramme unge som skal sette bo. Statsunderstøttelse av bokostnader vil i tilfelle føre med seg økte skattebyrder. De beløpene det her dreier seg om er femten—tjue ganger høyere enn den «tollmuren» som EF-tilhengerne snakker om.

— i stedet for full sysselsetting får vi det EF kaller høy sysselsetting: I EF er arbeidsløsheten over dobbelt så høy som i Norge, og den brukes til å regulere økonomien med for de mektige. Arbeidstakerne blir bare små brikker, uten muligheter til virkelig å bestemme over sitt eget arbeidsmiljø og se meningen med det de gjør.

— takten vil øke i avfolkningen av utkantene og overbe-

Noregs Ungdomslag
Norges Bygdeungdomslag
Norges Godtemplar Ungdomsforb.

folkningen i pressområdene, med de store sosiale problemene det fører med seg. EF-systemet forutsetter nettopp sentralisering: av arbeidsplasser, av mennesker, av makt. Det forutsetter også et stadig økende forbruk i den EF av naturressurser, som for en stor del hentes utenfor EF. Særlig er det de fattige landene dette går ut over. Samtidig blir verdifulle jordbruksområder lagt brakk, mens folk sulter i andre deler av verden.

— menneskenes liv vil på stadig flere områder bli sikket inn mot å tjene EF's økonomiske system. Det gjelder kulturen, fritida og utdanningen — som er spesielt viktig for oss unge. Det klimaet EF vil skape i næringslivet vil føre til hardere effektivitetskrav i skolene.

Alle store grupper i det norske folk rammes. I EF-motstanden står ungdommen sammen med fagorganiserte, fiskere, bønder, småbrukere, husmødre, trygdede, fagfolk av mange slag, og også mindre, selvstendige næringsdrivende.

Vi står for ulike syn i mange spørsmål, men i dette står vi sammen.

Nasjonal selvråderett er ikke et tomt slagord. La oss få beholde den!

EF er en uoppsigelig union. Meld oss ikke inn!

**NORSK UNGDOM BER DEG
STEMME NEI!**

Norges Unge Venstre
Sosialistisk Folkepartis Ungdom
Senterungdommens Landsforbund

Romatraktaten

Romatraktaten ligger til grunn for EF. Den slår fast tre hovedprinsipper. Disse hovedprinsippene vil lede alt samarbeid innen EF, og vil ikke kunne omgås ved noen slags særavtaler.

LIK ETABLERINGSRETT:

Dette innebærer at alle i EF stilles likt når det gjelder adgangen til å etablere seg, f.eks. med bedrifter eller tomtekjøp. De enkelte land kan begrense denne adgangen ved å kreve konsesjon, men vilkårene må være like for utlendinger og nordmenn. Dette vil kreve omfattende endringer i vår konsesjonslovgivning som har beskyttet oss til nå.

Det er riktig at det bør være like sjanser for alle mennesker. Vi vil heller ikke at Norge skal isolere seg fra verden når det gjelder våre goder. Men her er det snakk om pengesterke folks rettigheter, ikke vanlige lønnsstakere. Solidariteten skal bare gjelde noen få, vestlige land. Skal vi ikke heller dele våre goder med de som virkelig trenger dem?

FRI KAPITALBEVEGELSE:

I dag er det vi selv, gjennom våre politiske myndigheter og Norges Bank som avgjør om kapital skal få flytte ut av landet. I EF-området er pengenes frie vandring et hovedprinsipp. Hvis bedriftseieren finner det lønnsomt å innskrenke virksomheten i Norge og heller plassere pengene i utlandet, kan ingen hindre ham i det. Selv om Norge trenger både arbeidsplassene og inntektene.

Gjennom annonser i norske aviser er bedriftseierne allerede ønsket velkommen til Tyskland, der de er lovet stor gevinst. Fri kapitalbevegelse er dermed igjen en frihet reservert for

folk med økonomisk makt. Vanlige lønnsstakere vil derimot merke den som utrygghet i arbeidslivet. Noe som kan tvinge en fra det sted hvor en bor, fordi arbeidsplassen blir borte. Dette bringer oss til det vi synes er det alvorligste.

FRITT ARBEIDSMARKED:

Vi kaller denne friheten en byrde og en stengsel. Vi vil ha retten til å finne arbeide der vi bor. Vi vil ikke være prisgitt en bedriftseiers behov for større avkastning. Det blir en økonomisk vekst som kan komme til å koste for mye. Vi har allerede sett mange av de negative sidene ved sentralisering og pendling innenfor Norges grenser. Vi unge frykter at dette skal utvikle seg til pendling over landegrensene om vi kommer med i EF. Vi er ikke villige til å være med lenge på en utvikling som betyr fraflytting, sentralisering og ødelagt miljøer.

Fritt arbeidsmarked betyr at vi kan komme til å måtte søke arbeide utenfor landet vårt, selv om vi ikke vil. Stor arbeidsløshet ute i Europa vil også lett kunne komme til å forplante seg hit til Norge. Alle de uheldige sidene som følger den frie konkurransen på arbeidsmarkedet er således bygget inn i Romatraktaten gjennom dens tre hovedprinsipper.

Vi unge ønsker ikke å arve en slik framtid. Vi vil oss et samfunn der alle får lik rett til godene, der menneskelig trivsel også vil bli regnet som vekst og framgang.

Norges ungdom vil være med på å bygge landet inn i verdenssamfunnet, for å gå i møte med alle jordens folk.

Nasjonal selvråderett er ikke et tomt slagord...

La oss få beholde den!

NB

MEDLEMSKONTINGENT

Vår årlige medlemskontingent til EF i 1973 vil bli ca. 248 mill. kr.

Denne vil i 1978 være steget til ca. 886 mill. kr.

I 1983 vil den være steget til ca. 1430 mill. kroner.

Det

Nordmenn på vandring

EF-kommisjonen sier:

«I de neste 10 år vil i det minste 10 pst. av yrkesbefolkningen måtte skifte arbeid. Denne situasjonen gjør det særlig nødvendig å øke arbeidskraftens yrkesmessige og geografiske mobilitet».

Til dette formål er Det Europeiske Sosialfond opprettet. Dens oppgave er nettopp å «bedre arbeidstakernes muligheter for å få sysselsetting og skifte arbeidssted og yrke innen fellesskapet» (Romtraktaten s. 24).

I EF-kommisjonens miljøvernprogram, heter det bl.a.: at bøndene bør omskoleres til å betjene industribedrifter, fordi landbruksområdene innen EF nå i stor utstrekning skal brukes til «avspenning og rekreasjon».

Romtraktatens prinsipp om fritt arbeidsmarked gjør dette mulig. Skal Norge gå med i et samarbeid der forholdene legges slik til rette for en ulykkelig arbeidssituasjon? Vi ser allerede hvilket problem dette er blitt i Europa — og for de land som tappes for sin arbeidskraft. Kvinner og barn sitter igjen i avfolkede utkantstrøk. Mennene frister en kummerlig tilværelse langt fra familien, isolerte fra det samfunn de arbeider i, utnyttet av arbeidsgivere og husaier.

Norsk ungdom sier nei til denne samfunnsutviklingen, og ber resten av det norske folk gjøre det samme.

NB

Er du i tvil

Ja til EF-aksjonen ber deg stemme ja om du er i tvil. Men er det riktig å si ja til noe en tviler på? Det står i Romtraktaten at vi ikke kan melde oss ut når vi først er meldt inn. Vi har greidd oss uten en slik avtale med EF til nå, og EF har eksistert i ti år. Oljefunnene på de norske feltene har heller ikke gjort oss svakere

Svenskene og finnene har fått sine løsninger uten medlemskap. Vi må finne Norges. Slik at vi for framtida også kan forhandle med hvem vi vil på våre — og ikke EFs — betingelser.

Flertallet i Stortinget vil følge folkets råd i denne saken. Derfor:

ER DU I TVIL — STEM NEI!

et er tryggest å si nei!

Skal industrien bestemme vår utdanning?

Kirke- og undervisningsminister Gjerde hevder at EF-medlemskap ikke vil ha noen direkte betydning for norsk undervisningspolitikk. Men EF-dokumenter gir klart uttrykk for noe annet.

I Brussel drives en såkalt Europa-skole hvis formål er å utarbeide "en sammenfatning av medlemslandenes grunn- og videreutdannings-programmer". Døren skal etter en tid være "åpen for fullstendig harmonisering av grunn- og videreutdanningsprogrammene på fellesskapsnivå". (Sitater fra Utdanning og EEC, en offisiell publikasjon).

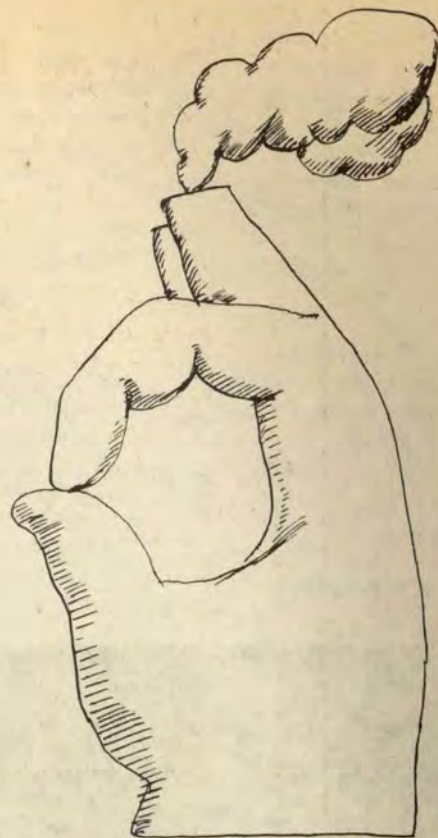
Romatraktaten gir bakgrunnen: Den tar bl. a. sikte på å "lette adgangen til å starte og utøve selvstendig ervervsvirksomhet". Derfor er det som det står i traktatens artikkel 57, punkt 1, viktig å vedta direktiver om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis.

Videre skal det "fastsettes alminnelige prinsipper for gjennomføringen av en felles yrkesopplæringspolitikk som kan bidra til en harmonisering av hvert enkelt lands økonomi og av det felles marked." (art 128)

Det er Romatraktatens krav om lik etableringsrett, fritt arbeidsmarked, fri kapitalbevegelse og fri konkurranse som gjør det nødvendig med denne "harmoniseringen". Det skal skapes et rasjonelt, maskinelt masse-samfunn, oversiktlig for de store som skal kontrollere utviklingen. Derfor er det også viktig med felles eksamensbevis og kvalifikasjonspapirer.

Derfor slår selvsagt denne mentaliteten videre oppover til forskningen og vitenskapen. I den såkalte Colonna-planen, som skal løse storindustriens problemer, legges det ikke skjul på at en ønsker å knytte forskningen tettere til seg, slik at den kan rettes mot felter som interesserer industrien.

Vi ønsker ikke å bli gjort til brikker i et storindustrielt maktspill på denne måten. Vi ønsker at vår utdanning skal være så fri fra særinteresser som mulig. Derfor ønsker vi å stå utenfor EF.

Konkurransen før naturvern

Samspillet i naturen er truet. Dette har utviklet seg til et av de mest brennende problemer i verden i dag. Det kan gå mot katastrofe, hvis ikke alle krefter nå settes inn uten forbehold.

Det ser ikke ut til at EF-kommisjonen innser dette. Spinelli-rapporten, EF's miljøverndokument, sier at EF må ta seg av og begrense de negative sidevirkningene av industrialiseringen, «mens en forsikrer seg om at kampen mot forurensingen ikke vender seg til en kamp mot økonomisk vekst og videreutvikling generelt».

Planen ble laget for å sikre at ikke noe større miljøverntiltak kunne settes i gang tidligere i ett land enn i et annet. Det ville føre til ulike konkurranseforhold, og dette ville man altså forhindre. Romatraktaten er klar på dette punkt: Ikke noe skal stå i veien for uavbrutt økonomisk vekst.

EF's miljøvern betyr heller ikke en rettfærdig disponering av jordas ressurser. U-landene leverer til oss mye av det de egentlig kunne trenge selv, for eks. av proteiner.

Samtidig legger EF-landene 50 millioner mål av sine jordbruksarealer ut til byområder eller til fritidsarealer.

Dette mens 2/3 av jordens befolkning sulter. Vi vil ikke at Norge skal inn i et system som ikke helhjetet går inn for å løse disse problemene. Og selve grunnlaget i EF er en hindring for effektive tiltak.

Maten blir dyrere i EF

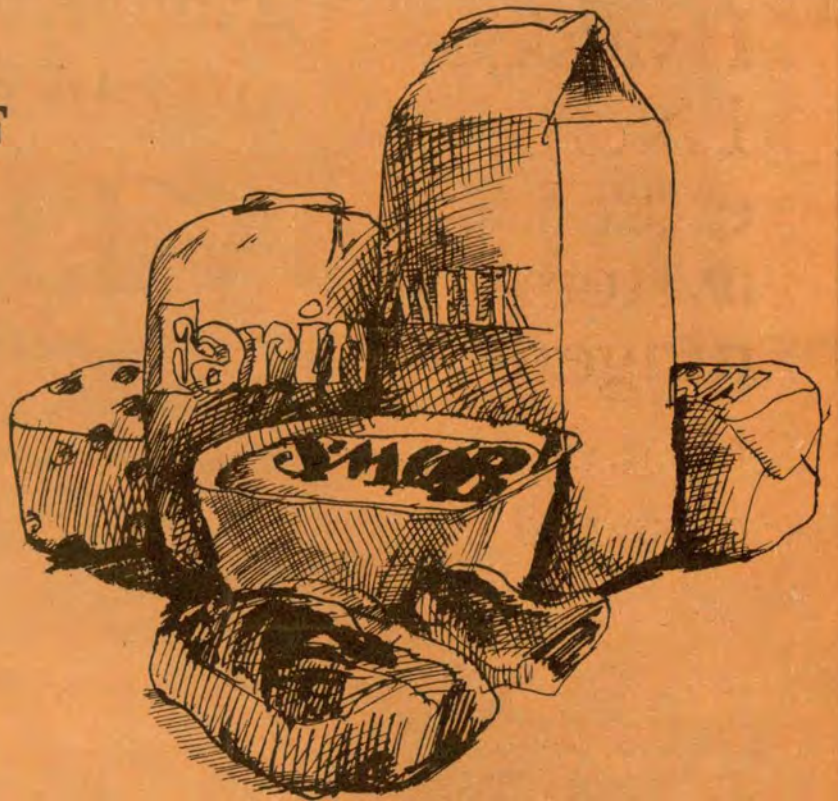
Prisene vil stige i Norge, dersom vi blir med i EF. Beregninger er gjort etter prisene på verdensmarkedet i 1971.

Her er noen eksempler (prisøkning i kr. pr. kilo).

Konsummelk	pluss kr. 0,15
Smør	pluss kr. 7,00
Ost	pluss kr. 3,00
Storfe kjøtt	pluss kr. 1,25
Saukjøtt	pluss kr. 1,25
Sukker	pluss kr. 1,00
Margarin	pluss kr. 0,60

I tillegg kommer den generelle prisstigningen. I dag har norske forbrukere fordel av at vi kan handle hvor vi vil i verden, og av at vi har forbrukersubsidier.

Disse fordelene mister vi i EF i løpet av få år: Subsidiene faller bort, og EF har importavgifter mot verdensmarkedet.

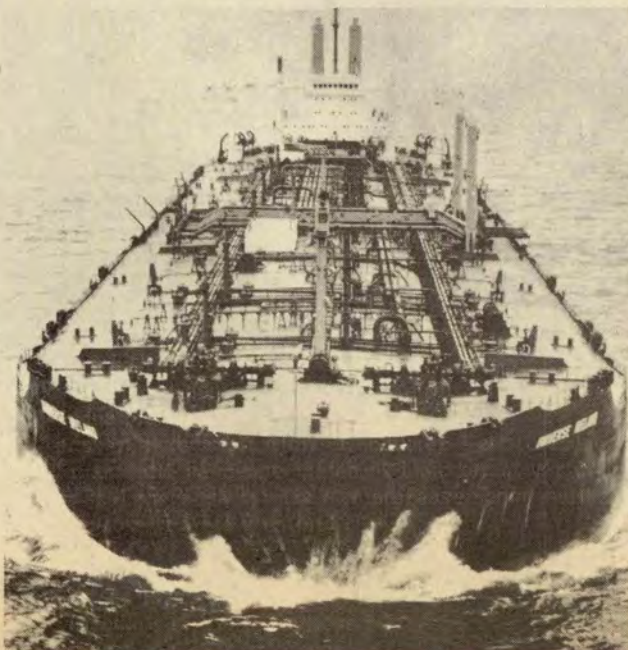

Norge inn, skipsfarten ut —

Skipsfartens overskudd må i dag investeres her i Norge. Bare i den utstrekning Norges Bank tillater det, kan det investeres i utlandet. Valutaloven sørger for det.

Dersom Roma-traktatens bestemmelser senere blir gjort

gjeldende for skipsfarten, mister norske myndigheter denne kontrollen. Overskuddet fra skipsfarten kan bli brukt andre steder enn i Norge, uten at tillatelse er nødvendig.

Når rederne henvender seg til sjøfolk og deres familier om EF, skriver de som om de har felles interesse med resten av folket.

Når de snakker forretning, lyder det annerledes.

Adm. direktør H. J. Darre Hirsch (Bergens Tidende 1. juli 1972): « — Det er naturlig å regne med at den arbeidsdeling som skjer i verden må få betydning også for skipsfarten. **Det vil derfor være en meget nærliggende mulighet i mange tilfelle for norske redere å drive også under utenlandske flagg . . . ».**

Skipsreder Tom Wilhelmsen (Aftenposten 9. juni 1972): «Skipsfarten må ha fri adgang til å konkurrere på like vilkår med land som vi naturlig kan sammenlikne oss med. Dette innebærer bl.a. at vi må ha samme muligheter til å registrere under fremmed flagg, og valuta-, skatte- og avgiftspolitikken må ikke gjøre det vanskeligere for oss enn for våre konkurrenter.»

Norge og rederne er ikke i samme båt! Vi kan sikre fortsatt norsk kontroll over vårt skipsfartsoverskudd ved å stemme nei!

Varig ekteskap med menneskefiendtlig system

Arbeidsgruppa som ble nedsatt av den norske regjering for å studere EF's sosialpolitikk, Mork-utvalget, var helt klar i sin flertallsinnstilling:

« . . . man må være forbedret på å møte større sosialpolitiske problemer hvis Norge går inn i EF enn hvis vi blir stående utenfor fellesskapet.»

«Disse problemene vil særlig ramme eldre arbeidstakere, ufaglærte, helsesvake og kvinner.»

«Den sterke sentraliseringen og

flytting av arbeidstakere vil medføre store problemer såvel i utkanten som i pressområder!»

Over 900 fagfolk i helse- og sosial-sektoren, deriblant helse-direktor Karl Evang, har sluttet seg til et opprop der de støtter konklusjonene til Mork-utvalget.

Professor Per Sundby, formann i Arbeiderpartiets sosialpolitiske utvalg:

«EF-medlemskap kan bety et varig ekteskap med konkurransesamfunnets ofte litt menneskefi-

entlige grunntrekk. Derfor tror jeg medlemskap vil skape økende sosiale problemer, og at argumentasjonen om at vi må bli med for å få økonomiske midler til å løse disse problemene, er overfladisk.»

Her har virkelig unge og gamle felles interesser. Det hjelper lite med økonomisk vekst hvis det i siste omgang rammer gamle og svake. Vi vil slippe mange støtteordninger hvis årsakene til problemene blir ryddet av veien. Det er dette vi vil bruke kreftene til. Derfor sier vi nei til EF.

EF — en ny supermakt

Den 22. mars 1971 vedtok EF's ministerråd at EF skal utvikles til en økonomisk og politisk union.

Aldo Moro, formannen i ministerrådet, er klar: «Fellesskapets virksomhet utgjør et uatskillelig hele, og alle medlemsland og land som søker om medlemskap må være parat til . . . en stadig videreutvikling av den felles politikk!»

Stray og Cappelen godtar dette in blanco: « . . . at man fra norsk side aksepterer Fellesskapenes traktater og deres politiske målsetting, de vedtak som er truf-

fet etter traktatens ikrafttreden og vedtatte retningslinjer for Fellesskapets fremtidige utvikling».

Men hva innebærer dette?

Det økonomiske samarbeide er

i full utvikling, og skal omfatte jordbruk, fiske, penge- og kreditt-politikk, rentepolitikk, skatter og avgifter, etc. I tillegg sier Brandt:

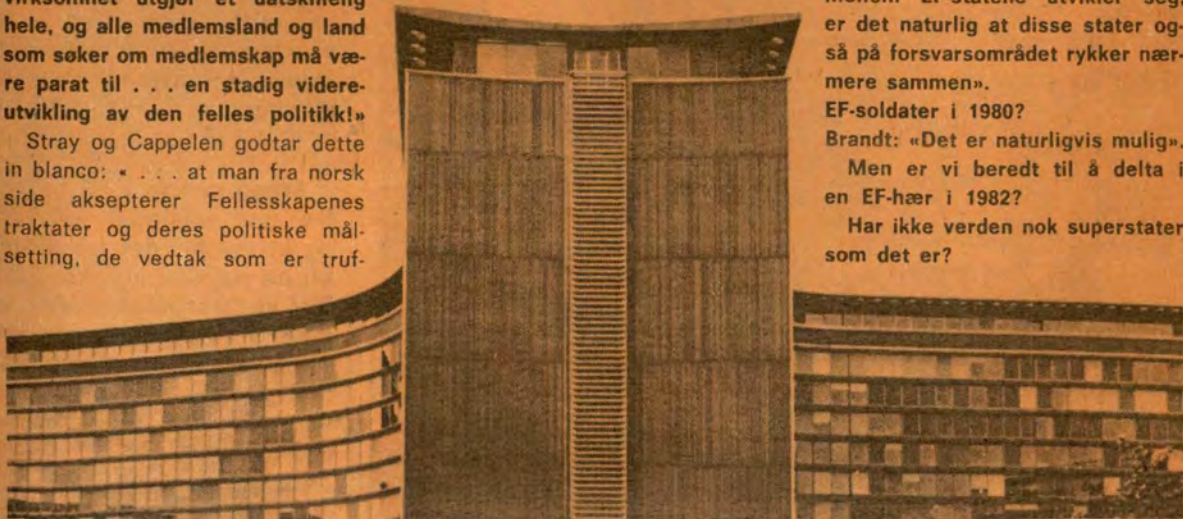
«Når det politiske samarbeidet mellom EF-statene utvikler seg, er det naturlig at disse stater også på forsvarsområdet rykker nærmere sammen».

EF-soldater i 1980?

Brandt: «Det er naturligvis mulig».

Men er vi beredt til å delta i en EF-hær i 1982?

Har ikke verden nok superstater som det er?

Hva skjer i Norge etter avstem- ningen?

Ny gras- rotstyrke

Mange er opptatt av hva som vil hende etter folkeavstemningen. Vil norsk politikk bli som før EF-kampen?

Det har ingen hensikt i dag å gruble over endringer i partipolitikken. Vi har viktigere oppgaver å tenke på. Derimot er vi opptatt av hva arbeidsformene i EF-motstanden og den økte politiske innsatsviljen vil komme til å bety.

Vi tror at den evnen til å organisere og samarbeide som nå bygges opp, kan bli en kraftkilde og inspirasjon i politikken i mange år framover. Vi tror det vil bli slik, uansett hvordan EF-saken blir avgjort.

Mange unge får sin innføring i samfunnsarbeid i motstandsbevegelsen. Mange andre som før har holdt seg i bakgrunnen, er nå kommet med for fullt. Vi må huske at mottoet for innsatsen vår ikke er "seire eller død", men "seire og gå videre" – til et arbeid for de felles mål som EF-motstanden etter hvert har samlet seg om.

EFs politiske arbeidsmåte er "ovenfra og nedover", gjennom sentralstyrte maktapparater. Det er de få og mektiges styreform. Den er ikke vår.

Vi skal bygge samfunnet ut fra andre idealer. Til det trenger vi nettopp den opplæringen som motstandsbevegelsen gir i demokratiske samarbeidsformer – i virksomhet på "grasrota" i samfunnet, i en løpende diskusjon som samtidig gir rom for uenighet og frivillig samordnet innsats.

Fagbevegelsen uten makt

Det eneste EF-organ hvor fagbevegelsen er representert er i den økonomiske og sosiale komitee. Denne komiteen har bare rådgivende myndighet. Og fagbevegelsen har bare 1/3 av komiteens medlemmer, som ikke velges men utpekes ovenfra! Denne komiteen har ikke engang adgang til å bestemme sin egen dagsorden.

Generalsekretæren i FTGB –

det belgiske LO – sier: På det nasjonale plan har faglig kamp resultert i en viss begrensning av kapitalens makt, men EF-institusjonene neglisjerer fagbevegelsen.

Er det dette ledelsen i norsk LO kaller for vår medbestemmelsesrett i Europa?

Det hjelper ikke at det er mange fagorganiserte i EF når det ikke taes hensyn til dem.

Forhandlingsresultatet

— Ikke godt nok, sier fiskerne

Slik er forholdene på EF's arbeidsmarked i dag:

Over 4 millioner fremmedarbeidere.

Mer enn 2,4 millioner arbeidsledige. Med England som medlem: Godt over 3 millioner.

EF-kommisjonen sier til Ministerrådet:

« — de stadig større krav om lønnsøkninger må opphøre hvis man skal sikre sysselsettingen.»

Distriktpolitikk på EF-plan har først og fremst hatt karakter av sosialt pregede støttetiltak. I Kommisjonens rapport om regionalutvikling i EF fra 1971, konstateres det at kløften mellom de utviklede og tilbakestående områdene bare øker. I 1950—69 gikk sysselsettingen ned i 45 av de 100 ulike regionene. Dette gjaldt særlig Italia, Belgia og Luxemburg.

Hovedkonklusjonen i rapporten er, i følge «Europa» 9, 3-72:

«Utviklingen av det felles marked har ikke kunnet hindre gapet mellom de fattige og rike regioner i å øke ytterligere . . . og har heller ikke kunnet hindre at sysselsettingsmulighetene spriker enda mer i Fellesskapets ulike regioner».

Skal vi gå om bord i en båt som synes synkende?

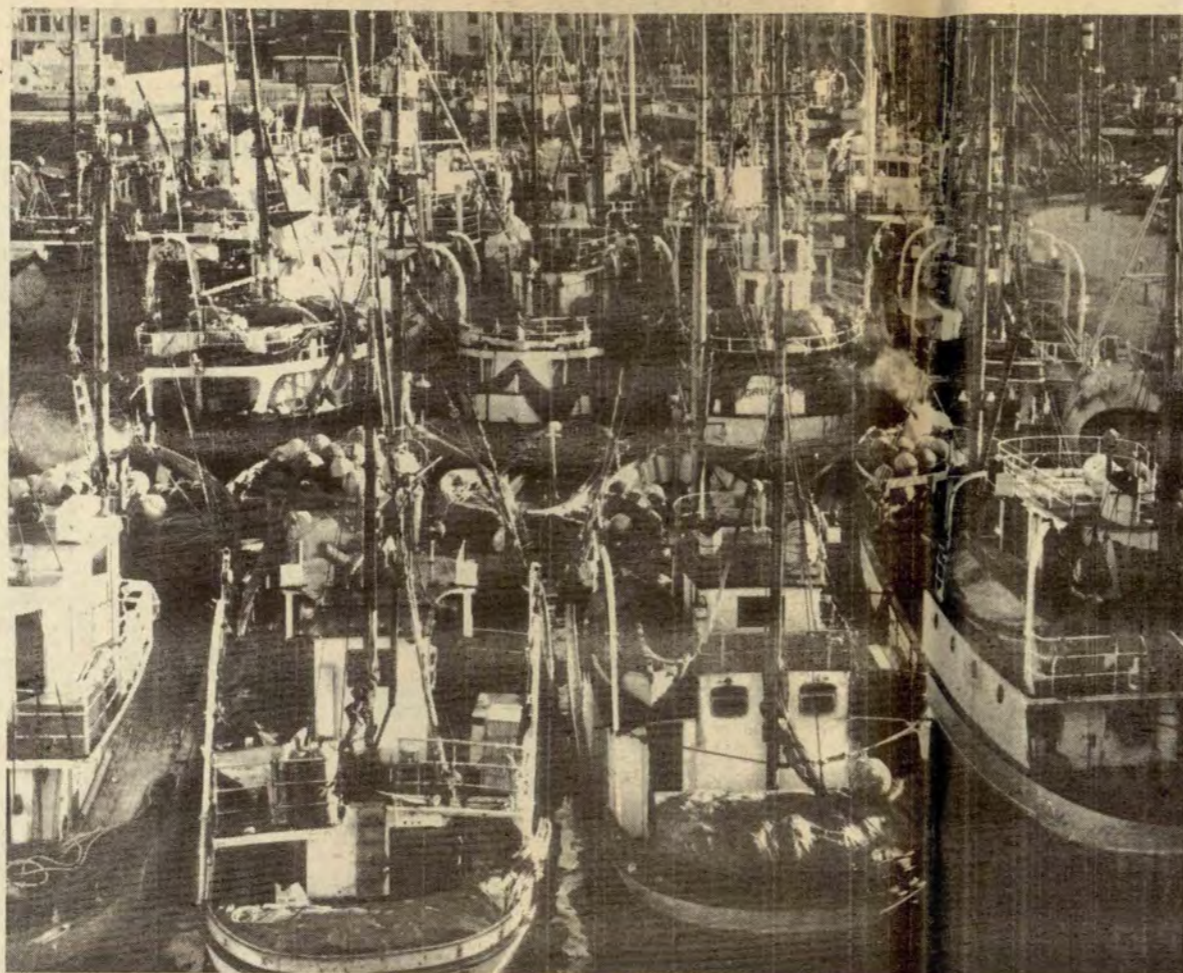
For fisket foreslår kommisjonen (Kom. 66/250):

« . . . akselerasjon av individuelle foretagenders konsentrasjonsprosess»

« . . . støtte til mer sammensatte økonomiske enheter, hvis virksomhet samlet omfatter produksjon, konservering, foredling, pakking og distribusjon»

Det hender at vi i Europa innfører fra U-land slike råstoffer som vi er selvforsynt med, fordi den billige arbeidskraften der gjør dette «lonnsomt».

Forhandlingene i Brussel viste at de norske forhandlerne måtte trekke seg tilbake fra skanse til skanse:

- 1: kravet om nasjonal fiskeripolitikk ble oppgitt
- 2: kravet om at lik etableringsrett ikke skulle gjelde for fiskere ble oppgitt
- 3: kravet om udelt grense ble oppgitt
- 4: kravet om å kunne utvide grensen til 50 sjomil (= ca. 90 km.) med enerett for norske fiskere ble oppgitt.

Til sist satt man igjen med en sterkt amputert ordning av 10 års varighet med fullstendig usikkerhet om hva som vil skje i 1982.

Norges fiskere har sagt klart fra om at dette er uakseptabelt. Tidligere fiskeriminister Knut Hoem valgte å gå av på grunn av forhandlingsresultatet.

— Gjennom en effektiv kontroll ved å innføre en 50 miles grense senere, vil vi kanskje kunne forhindre rov-fiske langs norskekysten.

På denne bakgrunn er EF-medlemskap en uansvarlig og kortsynt politikk. Fiskerne må ha støtte i denne sak.

Norge har andre muligheter!

I diskusjonen har det vært spurt om hvordan Norge vil greie seg økonomisk dersom vi blir stående utenfor, England går med, EFTA blir oppløst, og hva da?

Ministerrådet vedtok i 1971: . . . «en utvidelse av Fellesskapet skal ikke medføre noen gjenoppsettelse av tollbarrierer mot deres tidligere EFTA-partnere»

ALTERNATIVER TIL MEDLEMSKAP

En frihandelsavtale etter svensk mønster vil medføre en økt tollbelastning på ca. 55 millioner pr. år i ti år fremover. Dette koster hver nordmann 20 kr. året.

Etter disse ti—tolv årene vil tollmurene være nedtrappet.

Går vi inn i EF, vil forbrukersubsidiens falle bort. Det vil si en fordyring i matvareprisene på ca. 600 millioner

kroner pr. år. Dessuten er det en del varer vi i dag kjøper billig på verdensmarkedet. Går vi inn i EF, må vi kjøpe varene der, eller betale EF's importavgift. Det vil innebære en fordyring på ca. 300 mill. kr. pr. år.

Samlet betyr dette nærmere 900 millioner kroner i økte dagligvarepriser i løpet av få år. Dette koster hver nordmann ca. 225 kr. pr. år.

En begrenset handelsavtale vil gi vår eksport til det utvidete EF bedre betingelser enn vi har hatt til nå.

De opplysninger som foreligger, forteller klart at forbrukeren står seg best utenfor EF.

Også politisk er Norge best tjent slik: Da vil vi selv kunne bestemme over vår økonomi.

**NORSK UNGDOM BER DEG STEMME
N E I !**

STEM NEI

VI BLIR IKKE ALENE...

Det er 6 land i EF — 135 utenfor.
I EF bor 6 prosent av jordas folk — 94 prosent bor utenfor.
Si nei til splittelse av verdens folk.
Nei betyr samhold i Norden.

5 millioner bønder skal omskoleres

«EF har allerede vedtatt å gi landbruket en ny struktur, og det vil gi bedre muligheter til å importere varer som utviklingslandene har forutsetninger til å levere», sa Mansholt på UNCTAD-konferansen i april i år.

I dag er halvparten av U-lande-

nes jordbruksarealer bundet til produksjon av kaffe og bomull, og proteinrike jordbruksvarer beregnet på industrilandene i vest.

I EF skal landbruket gjøres «lønnsomt». Overproduksjonen av særlig hvete, melk og melkepro-

dukter, må det bli en slutt på. (Reformprogram for landbruket, 1970).

50 millioner mål jordbruksarealer skal nedlegges innen 1980, 5 millioner bønder skal omskoleres eller førtidspensjoneres i EF innen 1982.

Hvorfor ikke omskolere planleggerne?

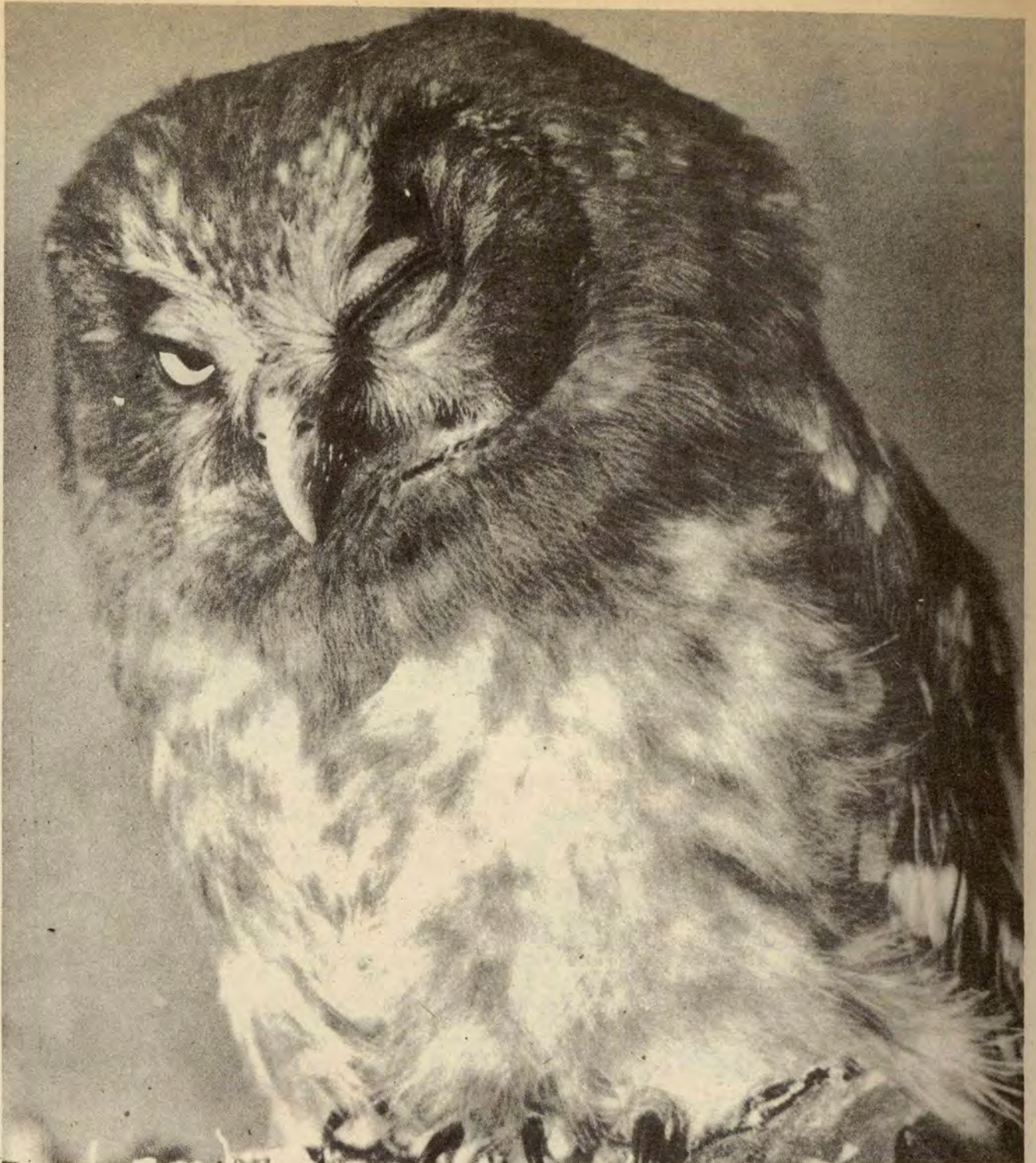
«Landbruksområdene skal i stor utstrekning tilfredsstillende de nye nødvendige behov som industrisamfunnet har, nemlig avspenning og rekreasjon i naturen.» (EF's Spinelli-rapport).

Sentralisering

EF-systemet fører til konsentrasjon og sentralisering. Bedriftene flyttes dit hvor lønnsomheten er størst, de slår seg sammen for å greie konkurransen. Dette medfører pressproblemer i byene og tilsvarende distriktsproblemer i utflyttingsområdene.

I en rapport fra KOMMISSJONEN går det fram at industrisamfunnet samler stadig flere mennesker. I det nordvestlige området av EF, som omfatter de viktigste industristedene — i om lag 30 mils radius fra Köln — bor nå over 30 PROSENT AV HELE BEFOLKNINGEN I EF.

Utgitt av
Ungdomsfronten
mot EF

Ansvarlig:
Alf Hildrum

Redaksjon:
Eva Baumann
Ulf Renberg

Trykt i
A.S. All-Trykk, Oslo

STEM NEI!

hilsen

Ungdomsfronten mot EF